У препуној сали Народне библиотеке “Филип Вишњић” представљен је најновији роман Љиљане Хабјановић Ђуровић - “Кћери Светог Василија”.

Ауторка високотиражних и награђиваних седамнаест романа и укупно око педесет објављених дјела изјавила је да је срећна што вечерас гостује у бијељинској библиотеци. “Радујем се сусрету са читаоцима у Бијељини. Имам изузетно лијепа искуства и наше дружење траје више од двадесет година. Запослени у овој библиотеци увијек се покажу као добри домаћини и организатори књижевних вечери. Радујем се што живимо нормално, што је прошла корона и што могу да контактирам са својим читаоцима”, истакла је Љиљана Хабјановић Ђуровић, нагласивши да је роман “Кћери Светог Василија” сложена и слојевита прича.

“Овај роман личи на слагалицу сложену из различитих елемената. Роман захтијева неко дубље и шире препричавање и анализирање. Основне теме романа су грех, покајање и љубав која доводи до сагледавања греха и до потребе за покајањем. Када кажем покајање, онда мислим на право покајање, не на признање да смо погрешили, него на покајање које води ка онтолошком преврату, промени човека и томе да човек постане Божје биће. Роман сам посветила митрополиту Амфилохију. Он је био мој духовни отац. Много ми недостаје. Јавио ми се једне јесење вечери 2016. године из Жиче. Разговарали смо и тада сам му рекла да имам жељу да напишем низ књига о људима и догађајима везаним за Острог и Светог Василија. Митрополит ме замолио да му поближе објасним о чему ћу све да пишем. Он је благословио мој рад, тако да прочитао прве двије књиге “Острошког тримирја”, “Со земљи” и “Љубав, слепа сила”. Сигурна сам да би му се допао и роман “Кћери Светог Василија”.

Ауторка романа “Кћери Светог Василија” каже да роман обухвата временски период од стотину и двадесет година, те да је то сага о низу женских ликова, од нероткиње Данице, па до наше савременице, рођене 1980. године. Роман говори о греху прошлих времена, али и о највећим гресима нашег времена, нагласила је Љиљана Хабјановић Ђуровић.

